

សង្ឃឹកទៅដានីយ៉ៃលែ - លេខបុរាណ

យហ្គេយ៉ាគីម

Jeff Pippenger

2023-12-01

សង្ឃឹកទៅដានីយ៉ៃលែ និងវិវរណៈ គឺជាសង្ឃឹកទៅតម្លៃ

ក្នុងន័យដូចគ្នាដល់ព្រះគម្ពីរជាសង្ឃឹកទៅតម្លៃ ដល់រូបមានព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ និងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។

«បុរេគម្ពីរដើរតាម លទ្ធកម្មសុលាប័ន និងការរស់ពីសុលាប័នឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវ ក្នុងនាមជាព្រះរាជបុត្រនៃព្រះ មិនអាចបញ្ចេញជាប់ដោយពេញលេញឡើយ បើគ្មានភស្តុតាងដែលមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់។ ព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់យ៉ាងច្បាស់ដូចគ្នានឹងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។

ភាគមួយធ្វើបន្ទាល់អំពីព្រះអង្គគង្គុយនៅម្តុំព្រះអង្គគង្គុយលើនឹងយាងមក ខណៈដែល ភាគមួយទៀតធ្វើបន្ទាល់អំពីព្រះអង្គគង្គុយនៅម្តុំព្រះអង្គគង្គុយលើនឹងយាងមកឡើយ។

ដើម្បីបិទបញ្ចប់យល់កម្រិតនៃការស្រាវជ្រាវនេះ

ព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ត្រូវបានបង្កើតឡើងយ៉ាងដូចគ្នាទៅនឹង

គឺជាពន្លឺដ៏រុងរឿងដែលចេញពីអតីតកាលនៃហេតុការណ៍

ដែលធ្វើឱ្យជីវិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងសេចក្តីបង្កើននៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី

លេចចេញមកដោយភាពច្បាស់លាស់ និងស្ថេរភាព។

អពុករាជហ្មឺនទាំងឡាយរបស់ព្រះយេស៊ូវ

ជាភស្តុតាងនៃព្រះលក្ខខណៈនៃភាពរបស់ព្រះអង្គគង្គុយនៅម្តុំព្រះអង្គគង្គុយលើនឹងយាងមក ប៉ុន្តែភស្តុតាងដ៏មាំមួនបំផុតថា

ព្រះអង្គគឺជាព្រះបុរោសលោះនៃលោកីយ៍

គឺត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយនានានៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់

ប្រៀបធៀបនឹងបុរេគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។

ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅកាន់សាសន៍យូដាថា «ចូរស្រាវជ្រាវព្រះគម្ពីរ

ដុបិកអនុករាល់គ្នាគិតថា នៅក្នុងនោះអនុករាល់គ្នាមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច

ហើយព្រះគម្ពីរនោះឯងដែលធ្វើបន្ទាល់អំពីខ្ញុំ»។ នៅពេលនោះ

មិនទាន់មានព្រះគម្ពីរផ្សេងណាមួយឡើយ ក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់; ដូច្នេះ

ព្រះបញ្ជាប្រាប់ព្រះអង្គគង្គុយនៅម្តុំព្រះអង្គគង្គុយលើនឹងយាងមក។ Spirit of Prophecy, volume 3,

211.

ភស្តុតាងដ៏រឹងមាំបំផុតអំពីថា ព្រះគ្រីស្ទជានរណា និងជាអ្វី

គឺនៅពេលដែលការព្យាយាមនានានៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់

ត្រូវបានប្រៀបធៀបជាមួយនឹងការសម្រេចនៃការព្យាយាមទាំងនោះ

ក្នុងបុរេគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។ ដូចគ្នានេះដែរ

ចំពោះទំនាក់ទំនងរវាងសង្ឃឹកទៅដានីយ៉ៃលែ និងវិវរណៈ។

«ក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ សង្ឃឹកទៅទាំងអស់នៃព្រះគម្ពីរមកជួបគ្នា

ហើយបញ្ចប់នៅទីនេះ។ នៅទីនេះមានការបំពេញបន្តិចម្តងៗនៃសង្ឃឹកទៅដានីយ៉ៃលែ។

មួយជាទំនាយ; មួយទៀតជាវិវរណៈ»។ កិច្ចការរបស់សាវក, 585។

ពាក្យ "complement" មានន័យថា នាំឲ្យដល់ភាពពេញលេញឥតខ្ចីចំពោះ។
ការសម្រេចនៃទំនាយទាំងឡាយក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាបាស់ គឺជា "ភស្តុតាង" "ខ្លាំងបំផុត"
នៃ "ព្រះភាព" របស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ភស្តុតាងដ៏ខ្លាំងបំផុតនៃក្នុងខណៈព្រះវិញ្ញាបនបត្ររបស់ទំនាយទាំងឡាយក្នុងគម្ពីរដានីយ៍លែ គឺជាការសម្រេចនៃទំនាយទាំងនោះ
ដូចដែលបានកំណត់បង្ហាញក្នុងគម្ពីរវិវរណៈ។ ទំនាយទាំងឡាយក្នុងដានីយ៍លែ
ត្រូវបានបន្តគន្លឹកក្នុងគម្ពីរវិវរណៈ
ហើយវាត្រូវបាននាំឲ្យដល់ភាពពេញលេញឥតខ្ចីចំពោះនូវចុងចុងក្រោយ
នៃពេលវេលានៃវិវរណៈនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទត្រូវបានបង្កើត។

«វិវរណៈជាសៀវភៅដែលបានបិទគ្នា ប៉ុន្តែវាមិនមែនជាសៀវភៅដែលបានបើកផងដែរ។ វាក៏
ត្រូវអំពើពុករលួយដ៏អស្ចារ្យដែលនឹងកើតឡើងនៅក្នុងចុងចុងក្រោយនៃប្រវត្តិសាស្ត្រ
នៃដីនេះ។ សេចក្តីបង្កើននៃសៀវភៅនេះមានភាពច្បាស់លាស់
មិនមែនអាចកំហែង និងមិនអាចយល់បាននោះទេ។ នៅក្នុងវា
ខុសបែនទាត់ព្យាករណ៍ដ៏ល្អនៃនោះត្រូវបានលើកយកមកវិញដូចក្នុងដានីយ៍លែ។
មានព្យាករណ៍ខ្លះៗដែលព្រះមានបន្ទូលមុនដទៃទៀត ដោយបង្ហាញថា
ត្រូវផ្តល់សារៈសំខាន់ដល់ព្យាករណ៍ទាំងនោះ។ ព្រះអម្ចាស់មិនទ្រង់មានបន្ទូលមុនដទៃ
ទៀតអំពីអ្វីៗដែលគ្មានសារៈសំខាន់ផ្ទាល់នោះទេ»។ Manuscript Releases, volume 9, 8.

នូវឆន្ទៈប្រឆាំងនឹងជួរកាលយេស៊ូយ៉ាគីម សុតចេយ្យដា នប្លើកសោរ សុតចេយ្យហាប៊ីឡូន
បានមកដល់ក្នុងយូសាឡឹម ហើយឡោមព័ទ្ធក្នុងនោះ។ ដានីយ៍លែ ១:១។

ខទីមួយនៃសៀវភៅដានីយ៍លែ មានព័ត៌មានទំនាយយ៉ាងសម្បូរបែប
នៃពេលវេលាពិចារណាដោយត្រឹមត្រូវ។
យើងនឹងចាប់ផ្តើមការពិចារណារបស់យើងជាមួយព្រះហស្តយេស៊ូយ៉ាគីម។

យេស៊ូយ៉ាគីម គឺជាសុតចេយ្យក្នុងចំណោមសុតចេយ្យអង្គចុងក្រោយរបស់យូដា។ ដូចនេះ
គាត់កំណត់ឲ្យសាររបស់ទេវតាទីមួយ។ ព្រះរាជបុត្ររបស់គាត់ គឺយេស៊ូយ៉ាគីន
ដែលក៏ត្រូវបានស្គាល់ផងដែរថា ជាកូនចៀ ឬ កូនចៀ បានកំណត់ឲ្យសាររបស់ទេវតាទីពីរ។
បន្ទាប់ពីយេស៊ូយ៉ាគីនមក គឺសេដេគោ
ជាសុតចេយ្យក្នុងចំណោមសុតចេយ្យអង្គចុងក្រោយរបស់យូដា។
សេដេគោកំណត់ឲ្យសាររបស់ទេវតាទីបី។ មានសាក្សីព្យាករណ៍ជាច្រើនដែលគាំទ្រថា
យេស៊ូយ៉ាគីមជានិមិត្តរូបនៃសាររបស់ទេវតាទីមួយ។
ការយល់ដឹងអំពីភស្តុតាងទាំងនេះមានសារៈសំខាន់ ព្រោះវាបញ្ជាក់ថា
ខទីមួយនៃពួកទីមួយនៃដានីយ៍លែ កំពុងកំណត់សម្គាល់សាររបស់ទេវតាទីមួយ
ហើយការពិតនោះជាយុទ្ធភាពដែលអនុញ្ញាតឲ្យជំពូកទីមួយ
ត្រូវបានយល់ថាជាសាររបស់ទេវតាទីមួយវិវរណៈ ជំពូកដប់បួន។
យើងនឹងចាប់ផ្តើមនៅក្នុងពង្សាវតារក្នុងក្រុងទីពីរ។

ហើយអ្នកទាំងឡាយដែលបានឮផុតពីដាវ
លោកក៏នាំពួកគេទៅជាល្អលើយនៃហាប៊ីឡូន; នៅទីនោះពួកគេបានបម្រើគាត់
និងកូនចៀរបស់គាត់ រហូតដល់ជួរកាលនៃអាណាចក្រព័រសៈ
ដើម្បីបិទព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់តាមមាត់យេរេម្យាបានសម្រេច
ដរាបដល់ដីនោះបានរីករាយនឹងផ្ទះស្រែប្រីរបស់ខ្លួន;
ព្រោះអស់រយៈពេលនៃវានៅស្តេចស្តេចស្តេច វាបានកាន់ផ្ទះស្រែប្រី
ដើម្បីបិទព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ច្បាប់ចំនួនចិត្តសិបឆ្នាំ។ ២ រហូតដល់ ៣៦:២០, ២១។

«នៅក្នុងដំណាក់កាលនៃការរៀបចំការអង្កេត
មានសកម្មភាពបង្កើនការប្រកួតប្រជែងរវាង ខ.ទី 12-26។

ក្នុងទម្រង់ពេញលេញបំផុតរបស់វា វាត្រូវបានចេញដោយអធិការសិក្សាសេស សុតចេញពីសៀវភៅ
នោះឆ្នាំ 457 មុន គ.ស. ប៉ុន្តែនៅក្នុង អេសេវា 6:14 បាននិយាយថា
ព្រះវិហាររបស់ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងយេរូសាឡឹម ត្រូវបានសង់ឡើង 'តាមសចក្តីបង្កគាប់
[ព្រះរាជក្រឹត្យ, នៅក្នុងរឹម] របស់ស៊ូស និងដារីយុស និងអធិការសិក្សាសេស
សុតចេញពីសៀវភៅ' សុតចេញទាំងបីនេះ ដោយមានផ្ទុកផ្ទុកច្រើន បញ្ជាក់ឡើងវិញ
និងបំពេញសចក្តីបង្កគាប់នោះឲ្យពេញលេញ
បាននាំទៅដល់ភាពគួរឱ្យក្លាយជាបញ្ហាដ៏ទៃនាយទាមទារ
ដើម្បីសម្រាប់ការបំបែកផ្ទុកច្រើន 2300 ឆ្នាំ។ ដោយយកឆ្នាំ 457 មុន គ.ស.
ដល់ជាពេលវេលាដែលសចក្តីបង្កគាប់នោះត្រូវបានបំពេញឲ្យពេញលេញ
ជាភាពបរិច្ឆេទនៃសចក្តីបង្កគាប់ នោះគេបានឃើញថា
រាល់លក្ខណៈបញ្ជាក់ទាំងអស់នៃទំនាយទាក់ទងនឹងចិត្តសិបសប្តាហ៍
បានសម្រេចពេញលេញហើយ»។ The Great Controversy, 326.

អ្នកស្ទង់រាយការណ៍ បានកំណត់ថា ក្រឹត្យទាំងបី
គឺថាបាច់សម្រាប់ការបំពេញឲ្យគ្រប់លក្ខណៈនៃពាក្យទំនាយ។
នាងបានកំណត់ទំនាក់ទំនងរបស់វាទៅនឹងទំនាយ ហើយក្នុងការផ្ទេរដូចនោះ
នាងបានបញ្ជាក់លក្ខណៈវេយ្យាករណ៍នៃពាក្យហេប្រឺ "សចក្តីពិត"។
នាងមានបុរសសន្និដ្ឋានថា ក្រឹត្យទីមួយមានផ្ទុកច្រើនឡើង ក្រឹត្យទីពីរបានបញ្ជាក់ឡើងវិញ
ហើយក្រឹត្យទីបីបានបំពេញ
"គ្រប់សចក្តីកំណត់នៃពាក្យទំនាយស្តីអំពីចិត្តសិបសប្តាហ៍"។ ពាក្យហេប្រឺ "សចក្តីពិត"
ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយការបញ្ចូលគ្នានៃអក្សរទីមួយ ទីដប់បី
និងអក្សរចុងក្រោយនៃអក្ខរក្រមហេប្រឺ។ ក្រឹត្យទីមួយមានផ្ទុកច្រើនឡើង
ក្រឹត្យទីពីរបានបញ្ជាក់ឡើងវិញ ហើយក្រឹត្យទីបីបានបំពេញពាក្យទំនាយ។
ក្រឹត្យទាំងបីមានហត្ថលេខានៃ អាណាហ្គា និង អូមហេតា ហើយវាត្រូវបានបំពេញនៅចុងបញ្ចប់
នៃពាក្យទំនាយចិត្តសិបឆ្នាំនៃការជាប់ជាល្បឿននៃហេប្រឺឡូន ទោះបីជាក្រឹត្យទីបីប
រមកដល់យុវតីក្រោយបន្ទាប់ពីចិត្តសិបឆ្នាំបានបញ្ចប់ហើយក៏ដោយ។
ក្រឹត្យទាំងបីមានលក្ខណៈរីកចម្រើនជាបន្តបន្ទាប់
ហើយទោះបីជាវាជាក្រឹត្យបីក៏ដោយ ក៏វានៅតែជានិមិត្តសញ្ញាពុទ្ធសាសនាដដែល។
ទេវតាទីមួយមានមកដល់ឆ្នាំ 1798 ទេវតាទីពីរមានមកដល់ឆ្នាំនិទាយដូរ ឆ្នាំ 1844
ហើយទេវតាទីបីមានមកដល់ឆ្នាំថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។
ទេវតាទាំងបីនោះជានិមិត្តសញ្ញាពុទ្ធសាសនាដដែល
ដល់តំណាងឲ្យដំណឹងល្អអស់កល្បជានិច្ចក្នុងវិវរណៈ ជំពូក 14។

«សារទីមួយ និងសារទីពីរ ត្រូវបានប្រកាសនៅឆ្នាំ 1843 និង 1844 ហើយឥឡូវនេះ
យើងកំពុងស្ថិតនៅក្នុងការប្រកាសនៃសារទីបី
ប៉ុន្តែសារទាំងបីនោះនៅតែត្រូវប្រកាសបន្តទៀត។ ឥឡូវនេះក៏ដូចជាពេលណាមុនដដែល
វាជាការចាំបាច់យ៉ាងខ្លាំងដល់សារទាំងនោះត្រូវបាននាំមកប្រកាសឡើងវិញដល់អ្នកដដែល
លក់ពុទ្ធសាសនាសចក្តីពិត។ ដោយបិច និងដោយសំឡេង
យើងត្រូវផ្ទេរឲ្យការប្រកាសនោះឡើង ដោយបង្កបង្កើនដល់របស់វា
និងការអនុវត្តនៃព្រះបន្ទូលទំនាយដល់នាយដើមក្នុងសាររបស់ទេវតាទីបី។
មិនអាចមានសារទីបី ដោយគ្មានសារទីមួយ និងសារទីពីរឡើយ។ សារទាំងនេះ
យើងត្រូវប្រគល់ទៅកាន់ពិភពលោកតាមរយៈសំណេរបោះពុម្ព
និងតាមរយៈសុទ្ធទរកថា ដោយបង្កបង្កើននៅក្នុងខ្មែរនៃបន្ទាត់នៃប្រវត្តិសាស្ត្រពុទ្ធសាសនា

រាជនូវអរិយធម៌ដែលមានកិត្តិយសហើយ និងអរិយធម៌ដែលនឹងកើតមាន»។ Selected Messages, book 2, 104, 105.

សុតចេបីអង្គចុងក្រោយនៃយូដា ជានិមិត្តរូបសញ្ញាតម្លៃ ព្រោះពួកគេទាំងអស់គ្នាបានសុតចេហើយឡើងនូវសុចរិតនៃក្រោមការចុះចូលក្នុងកម្មវិធីសង្គ្រោះ។
សុតចេបីអង្គចុងក្រោយនៃយូដា ក្រីក្របី និងទេវតាបី ទោះជាបីយ៉ាងដាច់ដោយឡែកក្នុងក្រុមប្រធានតំណាងឲ្យជានិមិត្តរូបសញ្ញាព្យាករណ៍តម្លៃដដែល។

សុតចេបីអង្គចុងក្រោយគឺជាផ្នែកមួយនៃបែបបទនៃយូដាដែលដើមទំនាយអំពីការជាឈ្លើយអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំ ហើយដូចនេះពួកអង្គក៏ក្លាយជាផ្នែកមួយនៃដើមកំណើតដល់បង្កាញអំពីចុងបញ្ចប់នៃការជាឈ្លើយអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំផងដែរ។ ការជាឈ្លើយមានចាប់ផ្តើមដោយការដាក់ឲ្យសុចរិតក្រោមអំណាចជាបន្តបន្ទាប់លើសុតចេបីអង្គ ហើយបញ្ចប់ដោយការបំផ្លាញនគរ និងទីក្រុងរាជធានីរបស់វា។
ចុងបញ្ចប់នៃទំនាយសម្គាល់ការបំផ្លាញជាតិសាសន៍ និងរាជធានីរបស់ហើយឡើងដល់ជាសញ្ញានៃការមកដល់របស់ក្រីក្របីជាបន្តបន្ទាប់។
ដើមកំណើតនៃទំនាយពីរពាន់បីរយឆ្នាំ គួរឲ្យមានសម្គាល់ដោយក្រីក្របីជាបន្តបន្ទាប់ហើយវាបង្កាញអំពីចុងបញ្ចប់នៃទំនាយពីរពាន់បីរយឆ្នាំដល់មានសារបីជាបន្តបន្ទាប់ជាអង្គគ្នារបស់វា។

ទេវតាបីរូប និងសារបីបុរាណដែលសរុបតាមពួកគេ នោះគួរឲ្យមានតំណាងជាមុនដោយសុតចេបីអង្គ និងព្រះរាជក្រីក្របីបុរាណដែលរីកចម្រើនជាបន្តបន្ទាប់របស់ពួកគេ។
សុតចេបីអង្គដែលមានបុរាណព្រះរាជក្រីក្របីបុរាណដែលសរុបតាមពួកគេ នោះគួរឲ្យមានតំណាងជាមុនដោយសុតចេបីអង្គដែលរីកចម្រើនជាបន្តបន្ទាប់ដល់មុនក្នុងបង្កាញសាររបស់ខ្លួនអំពីការបះបោរប្រឆាំងនឹងនរក្សានិរន្តរ៍។
សារបីបុរាណនៃការបះបោរ ដែលមានតំណាងជាមុននូវព្រះរាជក្រីក្របីបុរាណហើយព្រះរាជក្រីក្រទាំងនោះវិញមានតំណាងជាមុននូវសារបីបុរាណមួយក្នុងចំណោមនោះចាប់ផ្តើមទំនាយនៃចិត្តសិបឆ្នាំដល់បន្តទៅបញ្ចប់ដោយការចាប់ផ្តើមនៃទំនាយពីរពាន់បីរយឆ្នាំដល់បញ្ចប់នៃពេលវេលាមកដល់របស់ទេវតាបីក្នុងឆ្នាំ 1844។
ចិត្តសិបឆ្នាំដែលដំណើរគួរឲ្យមានវិភាគនឹងផ្តល់សេចក្តីបំភ្លឺបន្ថែម។
មិនអាចគួរឲ្យមានបំភ្លឺចេញពីចុងទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 បានឡើយ។

យេហូវ៉ាគឺជា តំណាងឲ្យព្រះរាជក្រីក្របីមួយរបស់ ស៊ីរីស ហើយក៏តំណាងឲ្យសាររបស់ទេវតាបីមួយក្នុងវិវរណៈ ជំពូកដប់បួន ផងដែរ។
លើសពីនេះទៀត សាក្សីទាំងបីនៃសុតចេយូដាបីអង្គចុងក្រោយ ព្រះរាជក្រីក្រទាំងបី និងសាររបស់ទេវតាទាំងបី ផ្តល់ព័ត៌មានយ៉ាងច្បាស់លាស់អំពីនិមិត្តរូបសញ្ញារបស់យេហូវ៉ាគឺ ពីព្រោះបុរាណគិតសាស្ត្រព្យាករណ៍នៃទេវតាទាំងបី គួរឲ្យមានតំណាងសម្គាល់យ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្នបំផុតដោយការបណ្តុះបណ្តាលចិត្ត។
សារទាំងបីនេះសុទ្ធជាតម្លៃនៃការមកដល់ជាបុរាណគិតសាស្ត្រ ហើយបន្ទាប់ពីនោះក៏មានការបំពេញអំណាចជាបុរាណគិតសាស្ត្រផងដែរ។

ទេវតាបីមួយមានមកដល់នូវឆ្នាំ 1798 ហើយគួរឲ្យមានអំណាចនៃចុងទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ 1840 ដោយមានការបញ្ជាក់អំពីគោលការណ៍ថា មួយចុងស្រែមើលនឹងមួយឆ្នាំ។

«នៅក្នុងឆ្នាំ 1840 ការសម្រេចមួយទៀតដ៏គួរឱ្យកត់សម្គាល់នៃនាយ
បានបង្កឱ្យមានការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងទូលំទូលាយ។ ពីរឆ្នាំមុននោះ Josiah Litch មុន
ក្នុងចំណោមអ្នកបម្រើព្រះដ៏សំខាន់ៗដែលកំពុងអធិបូហយអំពីការយាងមកលើក
ទីពីរ បានបោះពុម្ពពសចេតុតិពន្យល់មួយអំពីវិវរណៈ 9
ដោយទស្សន៍ទាយអំពីការដួលរលំនៃក្រុមភពអូតូម៉ង់។ តាមការគណនារបស់គាត់
អំណាចនេះនឹងត្រូវផុតរលំ... នៅថ្ងៃទី 11 ឧសភា ឆ្នាំ 1840
នៅពេលដែលអំណាចអូតូម៉ង់នៅក្នុងស្ថានភាពទីលំនៅ អាចត្រូវបានរំពឹងថានឹងត្រូវបំបាក់។
ហើយខ្ញុំជឿថា នេះនឹងត្រូវបានរកឃើញថាជាករណីដូចនោះមែន។»

«នៅពេលលោកលោកបានកំណត់យ៉ាងច្បាស់នោះ ក្នុងគឺ
តាមរយៈឯកអគ្គរាជទូតរបស់នាង
បានទទួលយកការការពារពីមហាអំណាចសម្ព័ន្ធមិត្តភក្តិទ្វីបអឺរ៉ុប
ហើយដោយហេតុនេះ
នាងបានដាក់ខ្លួនស្ថិតក្នុងការគ្រប់គ្រងរបស់បុរាណជាតិក្រិក។
ព្រឹត្តិការណ៍នោះបានបំពេញសេចក្តីនាំយ៉ាងត្រឹមត្រូវពិតប្រាកដ។
នៅពេលដែលរឿងនេះត្រូវបានគេដឹង មនុស្សជាច្រើនបានជឿជាក់អំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃ
គោលការណ៍នៃការបកស្រាយសេចក្តីនាំយ៉ាងដ៏ល្អឡើយ
និងសហការីរបស់គាត់បានប្រកាន់យក
ហើយចលនាការយាងមកវិញបានទទួលកម្ពស់ដ៏រុងរឿងអស្ចារ្យមួយ។
មនុស្សដ៏ល្អមានការសិក្សាផ្សេងៗ និងមានប្រាសាទប្រាម្យម្យម្យម្យម្យ
ទាំងក្នុងការប្រកាស និងក្នុងការបោះពុម្ពផ្សាយទស្សនៈរបស់គាត់
ហើយចាប់ពីឆ្នាំ 1840 ដល់ 1844 កិច្ចការនេះបានរីកសាយយ៉ាងឆាប់រហ័ស។» The Great
Controversy, 334, 335.

ទេវតាទីមួយបានមកដល់ ដោយប្រកាសអំពីការបើកសវនាការជំនុំជម្រះនៅឆ្នាំ 1798
ប៉ុន្តែតែងតែនោះបានស្ថិតលើមូលដ្ឋាននៃស្ថេរភាពនៃការកំណត់អត្តសញ្ញាណរបស់
William Miller ថា មួយថ្ងៃក្នុងនាមព្រះគម្ពីរ កំណត់ឱ្យមួយឆ្នាំ។
គោលការណ៍នោះត្រូវបានបញ្ជាក់ «នៅថ្ងៃទី 11 ឧសភា ឆ្នាំ 1840»
ហើយសារទីមួយត្រូវបានប្រទានអំណាច។
ជាមួយនឹងការបរាជ័យនៃការព្យាយាមកំណត់អំពីការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ក្នុងឆ្នាំព្រះគម្ពីរនៃឆ្នាំ 1843 ដល់បានបន្តចូលទៅក្នុងឆ្នាំ 1844
ទេវតាទីពីរនិវរណៈ ជំពូកដប់បួន បានមកដល់។
ជាមួយនឹងការបរាជ័យនៃការព្យាយាមកំណត់នៃនាយរដូវ ឆ្នាំ 1844
ពួកវិហារប្រតិស្តេចបានបដិសេធក្នុងរបស់ Miller អំពីមួយថ្ងៃស្អែកនឹងមួយឆ្នាំ
ហើយបានក្លាយជាកូនស៊ីរបស់ហាប៊ីឡូន។ បន្ទាប់ពីនោះ
សារនោះត្រូវបានប្រទានអំណាចនៅរដូវក្តៅ ឆ្នាំ 1844
នៅពេលដែលវាត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយសារនៃស្រមោលអធិបូហយ។
ជាមួយនឹងការសម្រេចជាក់ស្តែងនៃសារស្រមោលអធិបូហយ នៅថ្ងៃទី 22 ឧសភា ឆ្នាំ 1844
ទេវតាទីបីបានមកដល់ជាមួយនឹងសាររបស់គាត់។

ដោយសារការមិនសុភាពបង្កគ្នាប្រហែលជាដ៏ស្មុគស្មាញនៃស្រមោលនៅឆ្នាំ 1863 បុរាណជនរបស់
ព្រះត្រូវបានកំណត់ឱ្យផ្ទេរទៀតនូវបុរាណភូមិសាស្ត្រនៃការរងនូវទឹកភ្លៀសនៅទីរោងចក្រ
របស់អ៊ីស្រាអែលបុរាណ។ ការប្រទានអំណាចដល់សារទីបីត្រូវរង់ចាំរហូតដល់ថ្ងៃទី 11 ឧសភា
ឆ្នាំ 2001។ សារទាំងបីនីមួយៗមកដល់ក្នុងបុរាណភូមិសាស្ត្រ

ហើយបន្ទាប់មកគួររំលឹកប្រទានអំណាច។

យេរិយ៉ាគឹម និង ស៊ីរីស តំណាងឲ្យការប្រទានអំណាចដល់ទេវតាទីមួយ
មិនមែនការមកដល់របស់វាទេ។ ទោះបីជា យេរិយ៉ាគឹម
ជាស្ថិតិទីមួយក្នុងចំណោមស្ថិតិទីពីរអង្គចុងក្រោយនៃយូដា
ហើយទោះបីជាគាត់តំណាងឲ្យសាររបស់ទេវតាទីមួយក៏ដោយ
ក៏លក្ខខណៈពុយាករណ៍ដដែលគាត់ ហើយស៊ីរីសផងដែរ បង្ហាញនោះ
គឺជាពួកគេទាំងពីរជានិមិត្តរូបនៃការប្រទានអំណាចដល់ទេវតាទីមួយ
ហើយមិនមែនជានិមិត្តរូបនៃការមកដល់របស់ទេវតាទីមួយទេ។
ការមកដល់នៃសារទីមួយនៅក្នុងបុរេត្ថកិសាស្ត្ររបស់យេរិយ៉ាគឹម គឺម៉ាន៉ាសេ
ដដែលជាស្ថិតិទីមួយក្នុងចំណោមស្ថិតិទីបីអង្គចុងក្រោយនៃយូដា។

ស្ថិតិទីបីអង្គ មាននាមខុសគ្នា ការបំផ្លាញក្នុងយូសាឡឹមទាំងស្រុង
និងចុងក្រោយ។ ស្ថិតិទីបីអង្គនោះ
តំណាងឲ្យបុរេត្ថកិសាស្ត្រមួយដដែលរីកចម្រើនជាបន្តបន្ទាប់
ដូចជាបុរេត្ថកិសាស្ត្រដដែលពួកអង្គមានជាតួបង្ហាញពីឆ្នាំ 1798 ដល់ 1844។
ទេវតាទីមួយមានមកដល់នៅឆ្នាំ 1798 ហើយទេវតាទីបីមានមកដល់នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា
ឆ្នាំ 1844។ បុរេត្ថកិសាស្ត្រពីឆ្នាំ 1798 ដល់ 1844 គឺជាបុរេត្ថកិសាស្ត្ររបស់ទេវតាទីមួយ
និងទីពីរ។ បុរេត្ថកិសាស្ត្ររបស់ទេវតាទីបីមានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 1844។ នៅពេលដែល
Sister White កំណត់អត្តសញ្ញាណនិមិត្តរូបនៃផ្ទៃគរលាន់ទាំងបុរេពីរនៅក្នុងវិវរណៈ
ជំពូកទីដប់ នាងមាននិយាយថា ផ្ទៃគរលាន់ទាំងបុរេពីរ
តំណាងឲ្យបុរេត្ថកិសាស្ត្ររបស់ទេវតាទីមួយ និងទីពីរ ប៉ុន្តែមិនមែនរបស់ទេវតាទីបីឡើយ។

«ពន្លឺពិសេសនៃប្រទានដល់យូហាន
ដដែលគួររំលឹកបញ្ជាក់ចេញមកក្នុងផ្ទៃគរលាន់ទាំងបុរេពីរ គឺជាការរៀបរាប់បង្ហាញអំពីព្រឹ
ត្តិការណ៍ទាំងឡាយដែលនឹងកើតឡើងក្រោយសាររបស់ទេវតាទីមួយ និងទេវតាទីពីរ»។
The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

បុរេត្ថកិសាស្ត្រផ្ទៃគរលាន់ទាំងបុរេពីរ ក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១០
បញ្ជាក់ឲ្យយើងឃើញបុរេត្ថកិសាស្ត្រនៃការទទួលអំណាចរបស់ទេវតាទីមួយ នៅថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ
១៨៤០ រហូតដល់ការខកចិត្តដ៏ធំ នៅថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤
ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ វាក៏រួមបញ្ចូលបុរេត្ថកិសាស្ត្រទាំងមូលនៃទេវតាទីមួយ
និងទីពីរផងដែរ។ ការអនុវត្តទូទៅនៃផ្ទៃគរលាន់ទាំងបុរេពីរ គឺថាវាតំណាងឲ្យរយៈពេលពីឆ្នាំ
១៧៩៨ រហូតដល់ថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤។ បុរេត្ថកិសាស្ត្រនៃការមកដល់របស់ទេវតាទីមួយ
ចាប់ពីឆ្នាំ ១៧៩៨ រហូតដល់ការខកចិត្តដ៏ធំ គឺជាបុរេត្ថកិសាស្ត្រនៃទេវតាទីមួយ និងទីពីរ
ហើយគួររំលឹកតំណាងដោយពុយាករណ៍ថាជាផ្ទៃគរលាន់ទាំងបុរេពីរ។ ផ្ទៃគរលាន់ទាំងបុរេពីរ
ក៏គួររំលឹកបង្ហាញជាគំរូទុកជាមុនដោយស្ថិតិទីបីចុងក្រោយទាំងបុរេពីរនៃយូដាផងដែរ។
ស្ថិតិទីបីអង្គចុងក្រោយក្នុងចំណោមស្ថិតិទីបីទាំងនោះ
មិនគួររំលឹកស្ថិតិទីបីអង្គដដែលស្ថិតិទីបីអង្គក្នុងចំណោមបន្តបន្ទាប់គ្នាប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែពួកអង្គទាំងបីរួមគ្នាជានិមិត្តរូបតម្លៃ ដដែលផ្តល់ឡើងដោយ អង្គគំរូ
អង្គគំរូគោល និងអង្គចុងក្រោយ។

ក្នុងបុរេត្ថកិសាស្ត្រនៃទេវតាទីមួយ សារទីមួយគួររំលឹកប្រទានអំណាចនៅថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា
ឆ្នាំ ១៨៤០ ហើយទាំង Jehoiakim និង Cyrus មានជានិមិត្តរូបនៃព្រឹត្តិការណ៍នោះ។

យើងនឹងបន្តកំណត់អត្តសញ្ញាណសច្ចេកទេសពិតៗសំខាន់បំផុតទាំងនេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«សច្ចេកទេសច្រើនយ៉ាងគឺជាវិធី គួរគូររូបសិល្បៈនិងសិល្បៈគំរូបប្លែកៗក្នុងទម្រង់វិទ្យាសាស្ត្រ។ ចិត្តគំនិតគួរតែបំបែកចេញពីកាន់ព្រះបន្ទូលដដែលព្រះមានប្រឹក្សាមុនដៃ ដោយការយកចិត្តទុកដាក់ព្រោះពេញដោយការគោរពក្រៃលែង។ ពន្លឺ និងព្រះគុណ

នឹងគួរមានប្រទានឲ្យដល់អស់អ្នកដែលស្ថាប័នបង្កគាប់ព្រះតាមរបៀបនេះ។ ពួកគេនឹងយឺតយ៉ាវអំពីអំណាចចេញពីក្រុមនិយមរបស់ខ្លួន។ សច្ចេកទេសពិតៗស្ថាប័នដែលមានសុច្ឆន្ទៈនេះដោយគ្មានអ្នកយកចិត្តទុកដាក់ និងគ្មានអ្នកមើលឃើញ តាំងពីចុងប្រាំឆ្នាំមុន មក នឹងក្លាយជាច្រើនចេញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ក្នុងភាពបរិសុទ្ធជនដ៏មាំមួនរបស់វា។ ចំពោះអស់អ្នកដែលស្រឡាញ់ព្រះដោយពិតប្រាកដ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងប្រឹក្សាមុនដៃសច្ចេកទេសពិតៗដែលមានសាត់ហាត់ពីចិត្តគំនិត ហើយនឹងប្រឹក្សាមុនដៃសច្ចេកទេសពិតៗដែលចម្រើនទាំងស្រុងផងដែរ។

អស់អ្នកដែលបរិភោគសាច់ និងផឹកឈាមរបស់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ នឹងនាំយកចេញពីសង្រ្គោះដានីយ៍លែ និងវិវរណៈ នូវសច្ចេកទេសពិតៗដែលមានបំផុសដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ពួកគេនឹងចាប់ផ្តើមបញ្ចេញឲ្យដឹងពីការ នូវកម្រិតទាំងឡាយដែលមិនអាចគួរមានបង្កក្បាលបាន។ បបូរមាត់របស់កុមារៗនឹងគួរមានប្រឹក្សាឡើង ដើម្បីបំប៉នកាសអំពីអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយដែលមានលាក់កំបាំងពីចិត្តគំនិតរបស់មនុស្ស។ ព្រះអម្ចាស់មានជ័យលើសអ្វីៗល្អដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់លោកិយនេះ ដើម្បីបំផ្លាញអស់អ្នកបុរាណជញ្ជូនមាសអង្រែ ហើយអ្វីៗទៀតខុសឆ្គងរបស់លោកិយ ដើម្បីបំផ្លាញអស់អ្នកខ្ពស់ពួកខ្មោសអង្រែ។»

«ព្រះគម្ពីរ មិនគួរគូររូបសិល្បៈនាំចូលមកក្នុងសាលារៀនរបស់យើង ដើម្បីឲ្យគួរមានដាក់កៀបនៅចន្លោះការមិនជឿនោះឡើយ។ ព្រះគម្ពីរ គួរតែផ្ទុះឡើងជាគ្រឹះ និងជាមាតិកានៃការអប់រំ។ ជាការពិតណាស់ យើងស្គាល់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់នៅ ច្រើនជាងដដែលយើងមានស្គាល់កាលពីអតីតកាល ប៉ុន្តែ នៅតែមានអ្វីជាច្រើនទៀតដែលគួររៀន។ វាគួរគូររូបសិល្បៈជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់នៅ ហើយគួរមានចាត់ទុកថា ជាដំបូង ជាចុងក្រោយ និងជាល្អបំផុត ក្នុងគំរូការទាំងអស់។ នោះហើយ ទើបការលូតលាស់ខាងវិញ្ញាណពិតប្រាកដ នឹងគួរមានឃើញ។ សិល្បៈសាស្ត្រសិល្បៈ នឹងអភិវឌ្ឍន៍អត្តសញ្ញាណសាសនាដែលមានសុខភាពល្អ ពីព្រោះពួកគេបរិភោគសាច់ ហើយផឹកឈាមនៃព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ ប៉ុន្តែ បើមិនគួរមានយុលាំមើល និងចិញ្ចឹមបីហ្នឹងទេ សុខភាពនៃព្រលឹង នឹងចុះខ្ពស់ឆ្ងាយ។ ចូរស្ថិតនៅក្នុងផ្លូវនៃព្រលឹង។ ចូរស្ថិតព្រះគម្ពីរ។ អស់អ្នកដែលបម្រើព្រះដោយស្មោះត្រង់ នឹងទទួលព្រះពរ។ ព្រះអង្គគង់លើមិនអនុញ្ញាតឲ្យការងារណាដែលស្មោះត្រង់មួយ គួរតែរងការរំលោភ។ នឹងប្រទានមកដល់គ្រប់អំពើនៃភាពស្មោះត្រង់ និងសច្ចេកទេសពិតៗទៀតក្នុង ដោយទិសម្នាក់ពីសេចក្តីសង្ឃឹម និងការយល់ព្រមរបស់ព្រះអង្គ»។ Review and Herald, August 17, 1897.